

CARTEA ESTHIR

Capul dintâiu

Assvirul, spre arătarea puterii și slavei sale, în șasă luni strălucit prăznuind uspățu, împărăteasa Vasthi, chemată, n-au vrut să meargă și pentru aceea să leapădă. Și din sfatul înțelepților poruncă împărătească să vestească ca muierile să dea cinste bărbaților săi.

1. n zilele lui Assvir, care au împărățit de la India până la Ethiopia, preste o sută doaozeci și șapte de țări,
2. Când au șezut în scaunul împărăției sale, Susan, cetatea împărăției sale, au fost începutul.
- 505v 3. Deci în anul împărăției sale al treilea, au făcut mare uspățu tuturor căpeteniilor și slujitorilor săi, celor mai tari ai persilor și celor aleși ai medilor și celor desăvârșit ale ținuturilor înaintea sa,
4. Ca să-și areate bogățiile împărăției slavei sale și mărime și trufia puterii sale, în multă vreme, adecă într-o sută și optzeci de zile.
5. Și plinindu-să zilele uspățului, au chemat tot norodul care să afla în Susan, de la cel mai mare până la cel mai mic. Și au poruncit în șapte zile a să găti uspățul în fața grădinii și a dumbrăvii, carea cu împărăteasca chivernisire și mână era sădită.
6. Și spânzura din toate părțile șetrile de față cerească și de carvazin și hiachinth, sprijinite cu funi de vison și de urșinic, carele cu verigi de elefant era împreunate și în stâlpi de marmure să răzima și paturile încă de aur și de argint, preste fața pământului, ce era pardosit cu pietri de zmaragd și de parin, rânduieți era. Carea cu zugrăvire cu feațe minunate împodobea.
7. Și bea cei chemați din păhară de aur și, în multe felii de vase, bucatele să aducea
- 506r în|lontru. Și vinul, precum era vrednic de împărăteasca mărime, de prisosit și ales să punea.
8. Nici era cine să silească a bea pre cei ce nu vrea, ci, precum așezase împăratul, rânduind preste fieștecare mease dintre căpeteniile sale, să guste fieștecarele ce va vrea.
9. Și Vasthi împărăteasa au făcut uspățu fâmeilor în polata unde împăratul Assvirul lăcuia.
10. Deci în zioa a șaptea, fiind împăratul mai vesel și după prea multa beătură încălzit de vin, au poruncit lui Mauman și Vozath și Harvona și Vagatha și Avgatha și Zethar și lui Harhas, a șapte fameni carii înaintea lui slujia,
11. Să ducă înlontru pre împărăteasa Vasthi înaintea împăratului, puind pre capul ei împărăteasca steamă, ca să areate tuturor noroadelor și căpeteniilor frumseața ei, că era frumoasă foarte.
12. Carea n-au vrut și după porunca împăratului, carea prin fameni trimisease a mearge, n-au băgat samă. De unde, mâniindu-se împăratul și de mare urgie aprinzându-să, |

13. Au întrebat pre cei înțelepți, carii, după împărătescul obicei, pururea era lângă el și cu sfatul lor toate făcea, carii știa legile și judecățile celor vechi. 506v

14. (Și era mai întâi și mai aproape Harsena și Sethar și Admath și Tharsis și Mare și Marsana și Mimuhan, șapte căpetenii a perșilor și a medilor, carii vedea fața împăratului și întâii după el ședea).

15. „De ce judecată ar fi vreadnică Vasthi împărăteasa, carea porunca lui Asvir împăratului, prin fameni trimisă, n-au vrut să o facă?”

16. Și au răspuns Mamuhan, auzând împăratul și căpeteniile: „Nu numai pre sângru împăratul împărăteasa Vasthi l-au vătămat, ci și pre toate noroadele și căpeteniile carii sânt în toate ținuturile împăratului Assvirului.

17. Că va ieși cuvântul împărăteasii la toate muierile, să necinstească pre bărbații săi și să zică: «Împăratul Assvirul au poruncit să între împărăteasa Vasthi la uspațu și ea n-au vrut». ||

18. Și cu această pildă, toate soațele căpeteniilor persilor și a medilor puțin vor băga în samă poruncile bărbaților. Pentru aceea dreaptă iaste mâniia împăratului. 507r

19. De-ți place, să iasă poruncă de la fața ta și să se scrie după legea persilor și a medilor, carea a o treace nu-i slobod, ca nicidecum mai mult Vasthi să între la împăratul, ci împărăția ei alta, carea mai bună decât ea, să o ia.

20. Și aceasta în toată (carea foarte lată iaste) împărăția ținuturilor tale să se vestească și toate muierile, și a celor mai mari și a celor mai mici, să dea cinste bărbaților săi”.

21. Plăcut-au sfatul lui împăratului și căpeteniilor și au făcut împăratul după sfatul lui Mamuhan.

22. Și au trimis cărți în toate ținuturile împărăției sale, ca tot neamul să poată auzi și ceti în multe feliiuri de limbi și de scrisori, a fi bărbații căpetenii și mai-mari în casele sale, și aceasta prin toate noroadele să se vestească.

Cap 2 |

Dintre toate fecioarele, cele lui Asvir cercate, Esthir nepoata într-ascuns a lui Mardoheiu jidovului, mai plăcându-i, împărăteasă în locul Vasthei să face, făcându-să uspațu mare de nuntă și dându-i-se daruri. Iară Mardoheul, la ușa polății rămâind, pre famenii ce leșuia împăratului îi vâdește, carea a Mardoheului faptă între istorii să scrie. 507v

1. ceasta așa fiind, după ce fiersease urgia împăratului Asvir, ș-au adus aminte de Vasthi și ce făcuse și ce pățise.

2. Și au zis slujitorii împăratului și slujile lui: „Caute-să împăratului fecioare vergure și frumoase,

3. Și să se trimită carii să socotească prin toate ținuturile fecioarele ceale frumoasă și vergure și să le aducă la cetatea Susan și să le dea în casa fâmeilor supt mâna lui Eghei famenului, care iaste mai-mare și păzitoriu rânduit muierilor împărătești; și să-ș ia văjmânt muieresc și cealeaalte de lipse.

4. Și oricare va mai plăcea între toate ochilor împăratului, aceea împărătească pen |tru Vasthi”. Plăcut-au cuvântul împăratului și, așa precum sfătuișe, s-au poruncit să fie. 508r

*Jos 11, 2. 5. Era un om ovreiu în cetatea Susan, pe nume Mardoheu, *fiul lui Lair, fiului Semeiu, fiiului Chis din ruda Iemini,

4 Împ. 22, 15. Jos 11, 4. 6. Carele era dus din Ierusalim într-acea vreme în carea pre Lehonie, împăratul Iudii, Navohodonosor, împăratul Vavilonului, îl dusease.

7. Carele au fost crescătoriu featei frăține-său, Edisei, carea, cu alt nume, să chema Esthir și amândoi părinții pierduse, frumoasă foarte și mândră cu fața. Și murind tată-său și mumă-sa, Mardoheul și-o luase fată de suflet.

8. Și sporindu-să porunca împăratului și, după porunca lui, multe fecioare vergure frumoase aducându-să în Susan și lui Eghei famenului dându-să, și Esthir între celeaalte fecioare i s-au dat, să să ție în numărul fâmeilor.

9. Carea i-au plăcut și au aflat har înaintea lui și au poruncit famenului să-i grăbească văjmântul muieresc și să-i dea părțile sale și șapte fecioare foarte frumoase din casa împăratului, și pre dânsa și pre slujnicile ei să le împodobască și să le înfrâmsășeze.

10. Carea n-au vrut a-i spune norodul și țara | sa, că Mardoheul îi poruncise ca despre aceasta de tot să tacă. 508v

11. Carele umbla în toate zilele pre dinnaintea casei în carea alesele fecioare să ținea, grije având de spăsâniia Esthir și vrând a ști ce i să va întâmpla.

12. Iară venind vreme a fieștecăriia fecioare pe rând să între la împăratul, plinindu-să toate care era de lipsă la vâjmântul fâmeiesc, luna a doasprăzeacea să întorcea. Așa numai, cum în șase luni să ungea cu uleu de mirh și în celealalte șase luni cu alte mirodenii și mirezme să slujia.

13. Și întrând la împăratul, orice poftea spre podoabă de lipsă lua și precum lor le plăcuse, togmite din trepăzarea fâmeilor la cămara împăratului trecea.

14. Și carea întrase sara ieșia demineța și de acoloa în a doao casă să ducea, carele supt mâna Susagazi famenului era, care era preste țiitoarele împăratului. Nici avea putere mai mult a să întoarce la împăratul, de nu ar fi vrut împăratul și i-ar fi poruncit pe nume a veni.

509r 15. Și curgând vremea pe rând, să apropiase zioa în carea Esthir, fata lui Avihail, fratelui Mardoheiu, carea și-o luase fată de suflet, trebuia să între la împăratul. Carea n-au cercat || vâjmânt muieresc, ci oricare au vrut Egheu famenul, păzitoriu fecioarelor, acelea i-au dat spre împodobire, că era frumoasă foarte și cu necrezută frumsețe, ochilor tuturor iubită și dorită să vedea.

16. Și s-au dus la cămara împăratului Asvir în luna a zecea, carea să chiiamă Teveth, în anul împărății sale al șaptelea.

17. Și o au iubit împăratul mai mult decât pre toate muierile și au avut har și milă înaintea lui preste toate muierile și i-au pus steama împărății în capul ei și o au făcut a împărăți în locul Vasthei.

18. Și au poruncit a să găti uspătu mare foarte tuturor căpeteniilor și slujilor sale, pentru împreunarea și nunta cu Esthir. Și au dat odihnă tuturor ținuturilor și daruri le-au împărțit, după împărăteasca mărime.

19. Și cercându-se a doao oară fecioare și aducându-să, Mardoheul rămânea la ușa împăratului.

20. Încă nu-și spusese Esthir țara și norodul său, după porunca lui, că orice-i porunca el, ținea Esthir și așa toate făcea, precum să obicinuse în vremea aceea, în carea mititea o hrănea.

509v 21. Deci într-aceaea vreme, în carea Mardoheul rămânea la ușa împăratului, s-au mâniat | Vagathan și Thares, doi fameni ai împăratului, carii era portari și în pragul cel dintâi al polății întâiu ședea; și au vrut a să scula asupra împăratului și a-l ucide,

22. Carea de Mardoheu nu s-au tănuit și îndată au vestit împărătesei Esthir, și ea împăratului, din numele lui Mardoheu, carele îi vestise lucrul.

23. Cercatu-s-au și s-au aflat și s-au spânzurat amândoi în furci. Și s-au dat în istorii și însămări de peste an înaintea împăratului.

Cap 3

Aman, de la împăratul înălțat preste toți voivozii medilor și a persilor, să mânie, căci sânгур Mardoheul jidovul nu i să închină. Pentru aceaea uciderea tuturor jidovilor de la Asvir dobândește și trimite la toate ținuturile cărți, cu inelul împăratului însămnate, ca în zioa a treisprăzecea a lunii a doasprăzeacea toți pretutindini jidovii să se ucigă.

1. upă aceastea, împăratul Assvirul au înălțat pre Aman, fiul lui Amadath, care era din ruda lui Agag, și i-au pus scaunul preste toți voievozii carii avea.

510r 2. Și toate slugile împăratului, carii din | nafara polății petrecea, își pleca jenunchele și să închina lui Aman, că așa le poruncise împăratul. Sânгур Mardoheul nu-și pleca genunchiul, nici să închina lui.

3. Căruie i-au zis slugile împăratului, carii sta la ușile polății: „Căci afară de ceiaalaltii nu ții porunca împăratului?”

4. Și aceasta adeasăori zicând și el nevrând a auzi, au vestit lui Aman, vrând a ști oare rămânea-va în sfatul său, că le spusese pre sâne a fi jidov.

5. Carea auzând Aman și cu fapta aflând cum că Mardoheul nu-i pleacă genunchele, nici i să închină, s-au mâniat foarte.

6. Și nimica a fi au socotit în unul Mardoheul a-și trimite mânil sale, că auzise a fi neam jidovesc. Și mai vârtos au vrut a tuturor jidovilor carii era întru împărăția lui Assvir a le pierde neamul.

7. În luna dintâi (a cărie nume e Chesan), în anul împărății lui Assvir al doisprăzeacelea, s-au trimis soarte în vadră, carea ovreiaște să zice fur, înaintea lui Aman, în ce zi și în

ce lună ar trebui să se ucigă neamul jidovilor; și au ieșit luna a doasprăzecea, carea să cheamă adar. 510v

8. Și au zis Aman împăratului Assvir: „Ieste norod prin toate ținuturile împărăției tale răsipit și de sâneș împreună usebit, cu legi noao și cu țeemonii noao slujindu-se, ci încă și rânduialele împăratului nu le bagă în samă. Și bine știi că nu-i slobod întru împărăția ta a să mândri prin slobozenie.

9. De-ți place, poruncește să piară, și zece mii de talanți voiu adaoge la lăzile vistierilor tale”.

10. Și au luat împăratul inelul, de care să slujea, din mâna sa și l-au dat lui Aman, fiului Amadathi din sãmânța lui Agag, protivnicului jidovilor.

11. Și au zis cătră el: „Argintul care tu îl făgăduiești al tău fie. Despre norod, fă ce-ți place”.

12. Și s-au chemat scriitorii împăratului în luna dintâi nisan, în zioa a treisprăzecea aceiași luni și s-au scris, precum poruncise Aman, la toți voievozii împăratului și la judecătorii ținuturilor și a multe feliuri de neamuri, precum fieștecare neam putea ceti și a auzi după mulțimea limbilor, din numele împăratului Assvir; și cărțile s-au însămnat cu inelul lui. ||

13. Trimisu-s-au prin alergătorii împăratului la toate ținuturile să ucigă și să șteargă pre toți jidovii, de la prunc până la bătrân, pre cei mici și muierile, într-o zi, adecă în zioa a treisprăzecea a lunii a doasprăzecea, carea să cheamă adar, și averile lor să le răpească. 511r

14. Iară ținerea scrisorilor aceasta au fost, ca toate ținuturile să știe și să se gătească spre numita zi.

15. Grăbea alergătorii carii era trimiși a plini porunca împăratului. Și îndată în Susan au spânzurat porunca, împăratul și Aman prăznuind uspățu și toți jidovii carii era în cetate plângând.

Cap 4

Tânguirea Mardoheului și a tuturor jidovilor pentru gătită-și perire. Iară Esthir, ca, din porunca lui Mardoheu, să împiedece uciderea jidovilor și nechemată la împăratul să între, poruncește cu post în trei zile pentru sâne a să ruga, așijderea și ea făcând cu a sa fâmeiasca polată.

1. area auzind Mardoheul, ș-au rupt vejmintele și s-au îmbrăcat cu sac, prăsărând cenușe pre cap și în uliță, în mijlocul cetății, străga cu glas mare, arătând amărăciunea inimii sale, 511v

2. Și cu această urlare până la ușile polății pășind, că nu era slobod, cu sac îmbrăcat, a întra în polata împăratului.

3. Și în toate ținuturile, târgurile și locurile la carele nemilostiva împăratului poruncă sosise, plângere foarte era la jidovi, post, urlare și tânguire, cu sac și cu cenușe mulți, în loc de așternut, slujindu-să.

4. Și au întrat slujnicile Esthir și fameni și i-au vestit. Carea, auzând, s-au măhnit și haina o au trimis ca, aducându-i sacul, să-l îmbrace; carea n-au vrut a o lua.

5. Și chemând pre Athac famenul, pre care împăratul i-l dedeese slujitoriu, i-au poruncit să meargă la Mardoheu și să-l înțeleagă de la dânsul pentru ce face aceastea.

6. Și ieșind Athah, s-au dus la Mardoheu, ce sta în ulița cetății, înaintea ușii polății.

7. Care i-au spus toate ceale ce să întâmplase, în ce chip Aman făgăduise că va aduce argint în vistierile împăratului, pentru uciderea jidovilor.

8. Și paria poruncii ce spânzura în Susan i-au dat, să o areate împărăteasii și să o îndemne să || între la împăratul și să-l roage pentru norodul său. 512r

9. Întorcându-se Athah, au vestit Esthirei toate care Mardoheu îi zisease.

10. Carea i-au răspuns și i-au poruncit a spune lui Mardoheu:

11. „Toate slugile împăratului și toate care-s supt biruința lui știu ținuturile, că, acar bărbat, acar muiare, nechemat înlontrul pridvorului împăratului de va întra, fără nici o îndoială îndată să se ucigă, fără doară de va întinde împăratul varga cea de aur preste el, spre sãmnuț mileai și așa să poată trăi. Deci eu cum voiu putea întra la împăratul, carea de treizeaci de zile acum nu sânt chemată la el?”

12. Carea auzind Mardoheu,

13. Iarăși au poruncit Esthirii, zicând: „Să nu socotești că sufletul tău numai vei slobozi, că în casa împăratului ești pentru toți jidovii.

14. Că, de vei tăcea acum, printr-alt prilej să vor slobozi jidovii, și tu și casa tătâni-tău veți peri. Și cine ști de cumva pentru aceaea la împărăție ai venit, ca într-această vreme să te gătești?”

15. Și iarăși Esthir aceste cuvinte au poruncit lui Mardoheiu:
 16. „Mergi și adună toți jidovii carii vei găsi în Susan și vă rugați pentru mine. Să nu
 512v mâncați, | nici să beți în trei zile și în trei nopți; și eu cu slujnicile mele aseminea voui
 posti, și atunci voui intra la împăratul, împotriva leagii făcând, nechemată și dându-mă
 morții și primejdiii”.
17. Și s-au dus Mardoheul și au făcut toate carea-i poruncise Esthir.

Cap 5

*Esthir, nesocotind primejdiia vieții, la împărat intrând, ceare ca cu Aman să vie la uspățul său,
 în carele, întrebându-să de la veselitul împărat despre ceareea sa, iarăși pre amândoi la
 uspățu îi cheamă pe a doao zi. Între acestea, Aman, mâniindu-să că nu să cinsteaște
 de Mardoheu, cruce îi gătește.*

1. ară în zioa a treia, s-au îmbrăcat Esthir cu împărăteștile vejminte și au stătut în
 pridvorul împărăteștii case, care era mai înlontru, spre bisearica împăratului. Iar el
 ședea pre scaunul său în divanul polății, în preajma ușii casei.
2. Și văzând pre Esthir împărăteasa stând, i-au plăcut ochilor lui și au întins asupra ei
 varga cea de aur, carea o ținea în mână. Carea, apropiindu-se, au sărutat vârful toiagului.
3. Și au zis cătră ea împăratul: „Ce vrei, Esthir împărăteasă? Ce e ceareea ta? Și
 513r jumătate | de împărăție de vei ceare, da-să-va ție”.
4. Iară ea au răspuns: „De place împăratului, rogu-mă să vii la mine astăzi, și Aman cu
 tine, la uspățul ce am gătit”.
5. Și îndată împăratul: „Chemați – au zis – curând pre Aman, ca să asculte de vrearea
 Esthir”. Și au venit împăratul și Aman la uspățul ce le gătise împărăteasa.
6. Și i-au zis împăratul, după ce beuse vin de prisosit: „Ce cei să ți se dea? Și pentru ce
 lucru te rogi? Și jumătate de împărăția mea, de vei ceare, vei dobândi”.
7. Căruia i-au răspuns Esthir: „Cearerea mea și rugăciunile sânt acestea:
8. De am aflat har înaintea împăratului și de-i place împăratului a-mi da ce ceru și a mea
 să-m plinească ceareea, vie împăratul și Aman la uspățul ce le-am gătit și mâne voui
 deșchide împăratului vrearea mea”.
9. Și au ieșit într-acea zi Aman veasel și iute și, văzând pre Mardoheu șezând înaintea ușilor
 polății și nu numai nu i să sculase, ci încă nici să mișcase din locul șederii sale, s-au mâniat foarte.
10. Și tăinuind mâniia, întorcându-se în casa sa, au chemat la sine priiatinii săi și Zares,
 muiarea sa. |
11. Și le-au deasoperit mărimea bogățiilor sale și gloata fiilor și cu câtă slavă, preste
 513v toți voivozii și slugile sale, împăratul îl înălțase.
12. Și după acestea, au zis: „Ci și împărăteasa Esthir pre nime altul au chemat la uspățu
 cu împăratul fără pre mine, la carea și mâne cu împăratul voui prânzi.
13. Și acestea toate avându-le, nimic mă socotesc a avea până când voui vedea pre
 Mardoheul ovreul șezând dinnaintea ușii împărătești”.
14. Și i-au răspuns Zares, muiarea lui, și ceiaalalți priiatini: „Poruncește a să găti
 înaltă grindă, având nălțime de coți cinzeci, și zi dimineață împăratului să se spânzure
 într-însa Mardoheul; și așa vei merge cu împăratul veasel la uspățu”. Plăcutu-i-au lui
 sfatul și au poruncit înaltă a găti cruce.

Cap 6

*Împăratul, cetindu-și șieși noaptea istoriile de peste an și găsind credința lui Mardoheu în
 deasoperirea famenilor ce leșuia vieții împăratului, poruncește să să cinstească ca al doilea
 după împăratul, prin Aman, protivnicul lui cel de perire.*

1. oaptea aceaea o au petrecut împăratul fără de somn și au poruncit să-i aducă
 istoriile și faptele de peste an ceale trecute, carele cetindu-să înaintea lui, | |
2. S-au ajuns la locul acela în care era scris în ce chip vestise Mardoheul leșuirile
 514r lui Vagathan și a lui Thares famenilor, carii pre împăratul Assvir vrea a sugruma.
3. Carea auzând împăratul, au zis: „Ce au dobândit Mardoheul plată sau cinste
 pentru această credință?” Zis-au lui slugile lui și slujitorii: „Tocma nimic de plată au
 dobândit”.

4. Și îndată împăratul: „Cine iaste – au zis – în pridvoru?” , că Aman intrase în pridvorul casii împărătești dinlontru, ca să îndeamne pre împăratul și să poruncească pre Mardoheul a-l spânzura în crucea carea i să gătise.

5. Răspuns-au slugile: „Aman stă în pridvor”. Și au zis împăratul: „Între!”

6. Și deacă au intrat, i-au zis: „Ce trebuie să să facă omului pre carele împăratul vrea a-l cinsti?” Și cugetând Aman în inima sa și socotind că pe nime altul, împăratul, fără pre sâne, vrea a-l cinsti,

7. Au răspuns: „Omul pre carele împăratul vrea a-l cinsti,

8. Trebuie să să îmbrace cu vâjminte împărătești și să să puie pre calul care-i de șaoa împăratului și să ia împărăteasca steamă pre capul său. |

9. Și cel dintâiu dintre căpeteniile împărătești și dintre tirani să ție calul lui și, prin ulița cetății mergând, să strâge și să zică: «Așa să va cinsti ori pre care va vrea împăratul a-l cinsti!» 514v

10. Și i-au zis împăratul: „Grăbeaște și, luând contoșul și calul, fă precum ai grăit lui Mardoheu jidovului, carele șede dinnaintea ușii polății. Păzează ca nu cumva ceva dintr-aceastea care ai grăit să lași!”

11. Și au luat Aman contoșul și calul și, îmbrăcând pre Mardoheu în ulița cetății și puindu-l pe cal, mergea înainte-i și strâga: „De această cinste vrednic iaste ori pre carele va vrea împăratul a-l cinsti!”

12. Și s-au întors Mardoheul la ușa polății. Și Aman au grăbit a merge în casa sa, jeluindu-se și cu capul acoperit.

13. Și au povestit Zarei, muierii sale, și priiatinilor toate care i să întâmplase. Căruia i-au răspuns cei înțelepți, carii îi avea în sfat, și muieria lui: „De-i din sămânța jidovilor Mar|doheul dinnaintea căruia ai început a cădea, nu-i vei putea sta împotrivă, ci vei cădea înaintea lui” 515r

14. Încă ei grăind, venit-au famenii împăratului și curând pre el la uspățul ce i-l gătise împărăteasa a merge l-au silit.

Cap 7

Esthir, în uspățu, pre împăratul, fiind veasel, pentru a sa și a norodului său viață îl roagă, și pre Aman, protiivnicul jidovilor, îl pâreaște, pre carele împăratul, în crucea cea de la sâne lui Mardoheu gătită, a-l spânzura poruncește.

1 i au intrat împăratul și Aman să bea cu împărăteasa.

2 Și i-au zis împăratul și a doao zi, după ce să încălzise de vin: „Care iaste cearea ta, Esthir, să se dea ție? Și ce vrei să-ți fie? Și jumătate din împărăția mea de vei ceare, vei dobândi”.

3. Cătră carele ea au răspuns: „De am aflat har în ochii tăi, o împărate, și de-ți place, dăruiește-mi mie sufletul meu, pentru carele mă rog, și norodul meu, pentru care cu de-adinsul mă rog.

4. Că vânduți sântem eu și norodul meu, ca să | ne zdrobim, să ne sugrumăm și să perim. Și batâr de ne-am vinde spre slugi și slujnice, ar fi de-a să suferi răotatea și suspinând aș tăcea. Iară acum vrăjmașul nostru acela iaste a căruia nemilostivirea să răvarsă preste împăratul” 515v

5. Și răspunzând împăratul Assverul, au zis: „Cine-i acela și de ce putere să îndrăznească a face aceastea?”

6. Și au zis Esthir: „Vrăjmașul și nepriiatinul nostru cel rău acesta iaste, Aman”. Carea el auzând, îndată au amurțit, fața împăratului și a împărăteasei neputând suferi.

7. Iară împăratul mâniindu-se s-au sculat și din locul uspățului au intrat în gredina cea cu pomi sădită. Și Aman încă s-au sculat, să să roage de Esthir împărăteasa pentru sufletul său, că au înțeles de la împăratul șieși a-i fi gătit răul.

8. Carele, înturnându-să din grădina cea cu pomi sădită și întrând în locul uspățului, au găsit pre Aman a fi căzut pre patul în care zăcea Esthir și au zis: „Încă și pre împărăteasa vrea a o supune, eu de față fiind în casa mea?” Încă nu ieșise cuvântul din gura împăratului și îndată i-au acoperit fața. | |

9. Și au zis Harbona, unul dintre fameni, carii sta în slujba împăratului: „Iată, lemnul care gătise lui Mardoheu, care au grăit pentru împăratul, stă în casa lui Amman, având lungime de cinzeaci de coți”. Căruia i-au zis împăratul: „Spânzurați-l într-însul!” 516r

10. Și s-au spânzurat Aman în furcile care el gătise lui Mardoheu. Și mânia împăratului s-au odihnit.

Cap 8

Esthir, rânduind pre Mardoheu în locul lui Aman, dobândește de la împăratul ca ceale dobitocești și vechi a lui Aman scrisori cu altele noao să să scază și jidovilor neteamere și să să izbândească den nepriiatinii săi, de unde mare pretutindenea veselie răsare.

1. n zioa aceea, dat-au împăratul Assverul Esthir împărăteasii casa lui Aman, vrăjmașului jidovilor, și Mardoheul au intrat înaintea feații împăratului, că i-au mărturisit Esthir a fi unchiu.
- 516v 2. Și au luat împăratul inelul care de la Aman a-l lua îndărăpt poruncise și l-au dat lui Mardoheu, iar Esthir au rânduind pre Mardoheu preste casa sa.
3. Nici cu aceastea îndestulată, căzut-au la picioarele împăratului și au plâns și grăind cătră el l-au rugat ca răotatea lui Aman Agaghiteanului și leșuirile lui aceale reale, care cugetase asupra jidovilor să poruncească a fi înzădarnice.
4. Iară el, după obiceiiu, împărăteascu toiaș cel de aur l-au întins cu mâna, prin care sămnul milostivirii să arăta; și ea, sculându-se, au stătut înaintea lui,
5. Și au zis: „De place împăratului și de am aflat har în ochii lui și rugăciunea mea nu i să veade a fi împotrivoare, rogu-mă ca, cu noao scrisori, scrisorile ceale vechi a lui Aman leșuitoriului și protivnicului jidovilor, cu carele pre ei în toate ținuturile împăratului a-i pierde poruncise, să se îndrepteaze.
6. Că în ce chip voi putea suferi moartea și uciderea norodului meu?”
- 517r 7. Și au răspuns împăratul Assvir Esthir împărăteasei și lui Mardoheu jidovului: || „Casa lui Aman o am dăruit Esthir și pre el am poruncit a-l spânzura în cruce, pentru că au îndrăznit a-ș slobozi mâna asupra jidovilor.
8. Scriiți, dară, jidovilor precum vă place, cu numele împăratului, însămănând cărțile cu inelul meu”. Că acest obiceiiu era, ca cărților care cu numele împăratului să trimitea și cu inelul lui era întărite nime să nu îndrăznească a le zice împotriva.
9. Și chemându-să scriitorii și cărturarii împăratului (și era vremea lunii a treia, carea să cheamă Sivan), în zioa ei a doaozeci și trei s-au scris cărțile, precum voise Mardoheul, cătră jidovi și cătră voievozi și ispravnicii și judecătorii, carii era preste o sută doaozeaci și șapte de țări de la India până la Ethiopia, țărâi și țărâi, norodului și norodului, după limbile și slovele sale și jidovilor, precum putea ceti și auzi.
10. Și cărțile, carele cu numele împăratului să trimitea, cu inelul lui s-au însămănat și s-au trimis prin purtătorii, carii, prin toate țărâle alergând, ceale vechi scrisori cu noao vești să le întoarcă.
- 517v 11. Căroră le-au poruncit împăratul să cheme jidovi prin toate cetățile și într-una a | să aduna să le poruncească, ca să stea pentru sufletele sale și pre toți protivnicii săi, cu muierile și cu pruncii și cu toate căsile, să-i ucigă și să-i șteargă și jafurile lor să le apuce.
12. Și s-au rânduind prin toate țânăturile o zi de izbândă, adecă a treisprăzeacea zi a lunii a doaosprăzeacea, adar.
13. Și țănerea cărților aceasta au fost, ca întru toate țânăturile și noroadele care era supuși împărății împăratului Asfir, știută să fie a fi gătiți jidovii, să ia izbândă de protivnicii săi.
14. Și au ieșit purtători degrabă, vestile purtând, și porunca împăratului s-au spânzurat în Susan.
15. Iară Mardoheul, din polată și dinnaintea împăratului ieșind, strălucua cu haine împărătești, hiachinthine adecă și din fața ceriului, coronă de aur purtând în cap și înpodobit cu platoșe de mătasă și cu urșinic; și toată cetatea au săltat și s-au veselit.
16. Iară jidovilor lumină noao s-au văzut a le răsări, bucurie, cinste și dănțuire.
- 518r 17. La toate noroadele, cetățile și țânăturile, oriincăto mergea poruncile împăratului, minunată săltare, prăznuri și uspețe și zi de sărbătoare, atâta cât mulți || dintr-alte neamuri și din leagi legii lor și țărămoniilor să adăoga, că mare groaza numelui jidovesc pre toți cuprinsease.

Cap 9

Jidovii, într-aceaeș zi, carea era rânduită jidovilor spre perire,ucid pre toți protivnicii săi și, spânzurând zeace fii a lui Aman, zioa lui fur, adecă a sorților, pururea de praznic a fi Mardoheul rânduiaște.

1. eci în zioa a treisprăzeacea a lunii a doaosprăzeacea, carea a dar a să chema mai sus am zis, când tuturor jidovilor să gătea perirea și protivnicii lor le pofta sângele, întorcându-să strămștea, jidovii au început a fi deasupra și a să izbândi de protivnici.

2. Și s-au adunat prin toate cetățile, târgurile și locurile, să-ș întinză mâna asupra nepriiatinilor și gonitorilor săi și nime n-au îndrăznit a le sta împotriva, că pre toate noroadele frica mărimii lor le cuprinsease.

3. Că și judecătorii ținuturilor și voievozii și ispravnicii și toată vrednicia, carea preste toate locurile și lucruri | le era, înălța pre jidovi pentru frica Mardoheului,

518v

4. Pre carele căpetenie a fi polății și mult foarte a putea cunoscuse. Și veastea numelui lui creștea în toate zilele și prin gurile tuturor a zbura.

5. Deci jidovii au lovit protivnicii săi cu rană mare și i-au ucis, răsplătindu-le ceaea ce ei le gătise a le face,

6. Atâta cât și în Susan cinci sute de oameni au ucis, afară din fiii lui Aman Agaghiteanului, protivnicului jidovilor, a căroră aceastea sânt numele:

7. Farsandatha și Delfon și Esfatha

8. Și Faratha, Adalia, Arida și Arisai

9. Și Iezatha și Fermeatha și Arie.

10. Pre carii ucigându-i, prăzile din averile lor n-au vrut a le atinge.

11. Și îndată numărul celor ce era uciși în Susan la împăratul s-au adus.

12. Carele au zis împărăteasei: „În cetatea Susan au ucis jidovii cinci sute de bărbați și alți zece fiii lui Aman. Cât socotești că vor face ucideri în toate ținuturile? Ce ceri mai mult și ce vrei să porunceasc a fi?”

13. Căruia ea i-au răspuns: „De place împăratu | | lui, deaie-să puteare jidovilor ca, precum astăzi au făcut în Susan, așa și mâne să facă și zece fii ai lui Aman în furci să să spânzure”.

Ms 28

1r

14. Și au poruncit împăratul să fie așa. Și îndată, în Susan au rădicat porunca și zece fii ai lui Aman s-au spânzurat.

15. Adunându-să jidovii în zioa a patrasprăzeacea a lunii adar, s-au ucis în Susan trei sute de bărbați. Nici a lor averi s-au apucat de la ei.

16. Ci și prin toate ținuturile care era supuse biruinții împăratului, pentru sufletele sale au stătut jidovii, ucigând oamenii cei ce-i gonea, atâta cât șaptezeci de mii de uciși s-au plinit și nime din averile lor au atins ceva.

17. Iară zioa a treisprăzecea a lunii adar, întâia, ucideri au fost la toți și în zioa a patrasprăzecea au încetat a tăia, carea o au rânduit a fi vestită, ca într-însa în toată vremea să să uspete cu bucurie și cu uspeațe.

18. Iară cei ce în cetatea Susan făcuse ucideri, în zioa a treisprăzecea și a patrasprăzecea aceiași luni, în ucideri s-au cuprins. Iară în zioa a cinsprăzecea au încetat de-a ucide și pentru aceaea, aceaeaș zi o au rânduit de praznic, de uspeațe și de veselie. |

19. Iară jidovii, cei ce prin târguri nezidite și prin sate zăbovea, zioa a patrasprăzecea a lunii adar o au rânduit de uspeațe și de veselie, așa ca să salte într-însa și să-și trimită unii la alții părți din uspeațe și din bucate.

1v

20. Și au scris Mardoheul toate aceastea și în scrisoare le-au trimis la jidovii carii în toate ținuturile împăratului zăbovea, și celor de aproape, și celor de departe.

21. Ca a patrasprăzecea și a cinsprăzecea zi a lunii adar sărbători să le cuprinză și întorcându-se pururea anul, cu mare cinste să le prăznuiască.

22. Că într-acealea zile s-au izbândit jidovii de nepriiatinii săi, și jealea și întristarea spre bucurie și spre veselie s-au întors și să fie zilele aceastea de uspeațe și de veselie și să-și trimită unii la alții părți de bucate și săracilor daruri să le dăruiască.

23. Și au priimit jidovii spre leage vestită toate ceale ce în vremea aceaea începuse a face și carele Mardoheul, prin scrisori, poruncise a face. | |

24. Că Aman, fiul lui Amadathi din ruda Agag, vrăjmașul și protivnicul jidovilor, au cugetat asupra lor rău, ca să-i ucigă și să-i ștargă. Și au trimis fur, care în limba noastră să zice „soarte”.

2r

25. Și după aceaea au intrat Esthir la împăratul, rugându-l ca cugetele lui, cu împărătești scrisori, deșerte să fie și răotatea carea asupra jidovilor gătise să să întoarcă spre capul lui. Deci, și pre el, și fiii lui, i-au înfipt în cruce.

26. Și din vremea aceaea zilele aceastea s-au chemat a lui Fur, adecă „a sorților”, pentru că fur, adecă soarta, în vadră s-au trimis; și toate ce s-au făcut, în scrisori, adecă în valul cărții aceștia să cuprind.

27. Și ceale ce suferise, și care după aceaea s-au schimbat, le-au cuprins jidovii spre sâne și preste sămânța sa și preste toți carii au vrut a să împreuna legii lor, ca nimărui să nu fie slobod aceaste doao zile fără prăznuire a le treace, pre carele scriptura le mărturiseaște și alease vremi le poftesc pururea în curgerea anilor.

- 2v 28. Acestea sânt zilele care nici o uitare cândva le va șterge și prin fieștecare | neamuri toate în toată lumea ținuturile le vor prăznui. Nici iaste vro cetate în carea zio Fur, adecă „a sorșilor” să nu să ție de la jidovi și de la neamul lor, care e legat cu aceste țeremonii.
29. Și au scris Esthir împărăteasa, fata lui Avigail, și Mardoheul jidovul și a doao carte, ca cu tot de-adinsul zioa această vestită să se ție după aceasta.
30. Și au trimis la toți jidovii, carii în o sută doaozeaci și șapte de țări a împăratului Assvir petreace, să aibă pace și să priimească adevărul,
31. Țiind Zilele Sorșilor și vreamea sa, cu bucurie să le prăznuiască precum rânduise Mardoheul și Esthir, și ei a le țănea și de sâne și de sãmânța sa le-au priimit, posturile și strâgările și Zilele Sorșilor.
32. Și toate care cartea aceasta, ce să chiamă Esthir, le cuprinde.

Cap 10

Descoperirea visului lui Mardoheu, despre întoarcerea norodului spre slobozenie.

- 3r 1. ară împăratul Assvirul toate ținuturile || și toate ostroavele mării le-au făcut dăjduitoare.
2. A căruia țării și împărăția și vredniciia și înălțimea, carea au înălțat pre Mardoheu, scrise sânt în cărțile meadilor și a pearsilor.
3. Și în ce chip Mardoheul, de neam jidovesc, al doilea după împăratul, au fost și mare între jidovi și priimit gloatei fraților săi, cercând ceale bune norodului său și grăind ceale ce era de pacea sãmînții sale. (Care să află în izvodul ovreiesc, cu plină credință le-am scris. Iară aceste ce urmează scrise le-am găsât în izvodul cel de obște, carele cu limbă și cu slove grecești să cuprind. Și într-aceaea, după sfârșitul cărții, acest cap să purta, care, după obiceiul nostru, cu sãmnuț frigării l-am însãmnat).
4. Și au zis Mardoheul: „De la Dumnezeu sânt acestea.
5. Adusu-mi-am aminte de visul care văzusem, aceaștea însãmânând: nici ceva dintr-însele au fost zădarnic.
6. Izvor mic, care au crescut spre râu și spre lumină și spre soare s-au întors și spre |
- 3v ape multe foarte s-au vărsat, Iesthir iaste, carea împăratul o au luat muiare și o au vrut a fi împărăteasă.
7. Iară doi bălauri, eu sânt și Aman.
8. Neamurile care să adunase, aceia sânt carii s-au silit a șterge numele jidovilor.
9. Iară neamul meu Israil iaste, care au strâgat cătră Domnul și au mântuit Domnul pre norodul Său și ne-au slobozit de toate răutățile. Și au făcut seamne mari și minuni între neamuri.
10. Și doao sorși a fi au poruncit, una a norodului lui Dumnezeu, alta a tuturor neamurilor.
11. Și au venit amândoao sorșile dintr-aceaea vreame spre rânduia zi înaintea lui Dumnezeu, tuturor neamurilor.
12. Și ș-au adus aminte Domnul de norodul Său și s-au milostivit spre moștenirea Sa.
13. Și să vor ținea zilele aceste în luna lui adar, a patrasprăzeacea și a cinsprăzeacea zi aceiași luni, cu tot de-adinsul și cu bucurie într-o cinste a norodului adunați, spre toate de-acum înaintea neamurile norodului Israil”.

Cap 11

Visul lui Mardoheiu

- 4r 1. n anul al patrulea, împărățind Ptolomeu și Cleopatra, au adus Dosithei, care pre sâne preot și din neamul leviticesc să zicea, și Ptolomeiu, fiul lui, această scrisoare Fur, carea o au zis a fi tâlcuită de Lisimah, fiul lui Ptolomeiu, în Ierusalim. Și acest început era în izvodul cel de obște carele, nici cu cel ovreiesc, nici la vrun tâlcuitoriu, să aduce.
2. În anul al doilea, împărățind Artaxirs cel mare, în zioa dintâiu a lunii nisan, au văzut vis Mardoheul, fiul lui Iair, fiul lui Semeiu, fiiului Kis, din neamul Veniamin,
3. Om jidov, care lăcuia în cetatea Susan, bărbat mare și între cei dintâiu în polata împărătească.
4. *Și era din numărul robilor celor ce-i mutase Navohodonosor, împăratul Vavilonului, din Ierusalim cu Ieconie, împăratul Iudei.

*4 Împăr. 12, 15.
Sus 2, 6.

5. Și acesta i-au fost visul: i s-au arătat glasuri și gălcevi și tresnete și cutremur de pământ și turburare pre pământ.

6. Și iată, doi bălauri mari și gata înprotiva sa spre războiu,

7. La a căroră strâgare, toate s-au deșteptat neamurile să oștească asupra neamului dreptilor.

8. Și au fost zioa aceea a întunecului și | a alegerii, a primejdii, a năcazului și a strâmtorii și groază mare foarte pre pământ. 4v

9. Și s-au turburat neamul dreptilor, celor ce să temea de realele sale, și s-au gătit spre moarte.

10. Și au strâgat cătră Dumnezeu. Și ei strâgând, un izvor mic au crescut în râu mare foarte și spre ape multe s-au vărsat.

11. Lumina și soarele au răsărit și cei smeriți s-au înălțat și au îmbucac pre cei aleși.

12. Carea văzând Mardoheul și sculându-să din așternut, cugeta ce ar vrea Dumnezeu a face și înfipt avea în inimă, dorind a ști ce ar cuprinde visul.

Cap 12

Descoperirea aleșuirilor famenilor împotriva împăratului de la Mardoheu arătată, din al doilea cap procitiță.

1. i să zăbovea în vremea aceea în polata împăratului cu Vagatha și Thara, famenii împăratului, carii era portarii polății.

2. Și, deacă au înțeles cugetele lor și grijile mai cu de-adinsul le văzuse, au cunoscut că să străduiesc a-și trimite mâinile asupra împăratului Artaxers și au vestit despre aceasta împăratului,

3. Carele, despre amândoi având întrebare, || mărturisindu-se, au poruncit a-i duce la moarte. 5r

4. Iară împăratul, ce să făcuse au scris în istorii, ci și Mardoheul pomenirea lucrului o au scris.

5. Și i-au poruncit împăratul să rămâie în curtea polății, dându-i pentru vestirea daruri.

6. Iară Aman, fiul lui Amadathi Vugheul, era slăvit foarte înaintea împăratului și au vrut a străca lui Mardoheu și norodului său, pentru doi fameni ai împăratului, carii fusease ucși.

Până aici începerea.

Care urmează într-acela loc era puse, unde iaste scris în carte: „Și au apucat bunătățile sau averile lor”. Carele numai în cel de obște izvod le-am găsit, iară a cărții aceasta au fost paria.

Cap 13

Paria împărăteștii cărți carea au trimis Aman la căpeteniile ținuturilor pentru uciderea jidovilor și rugăciunea lui Mardoheiu pentru slobozirea lor.

1. mpăratul cel mare, Artaxers, de la India până la Ethiopia, voievozilor și povățuitorilor a o sută doaozeaci și șapte de țări, care sânt supt împărăția lui, sănătate!

2. Preste multe neamuri împărățind și toată | lumea biruinții meale supuind, am vrut nici într-un chip rău a mă sluji de mărirea puterii, ci cu milă și cu blândețe a stăpâni supușii, ca fără nici o groază viața în tăcere petrecând, cu cea dorită tuturor muritorilor pace să se desfeteaze. 5v

3. Iară întrebând eu de la sftencii miei cum s-ar putea aceasta plini, unul, care cu înțelepciunea și cu credința petrecea pre ceiaalaltși și era, după împăratul, al doilea, pe nume Aman,

4. Mi-au spus a fi în tot pământul norodu răsipit, carele să slujaște de legi noao și împotriva obiceiului a tuturor neamurilor făcând, poruncile împăraților le-ar fi nesocotind și unirea tuturor neamurilor cu a sa împărăchiare ar fi vătâmând.

5. Carea înțelegând, văzând un neam împotriva războitoriu, împotriva a tot neamului omenesc cu alte nelegiuiri slujindu-să și poruncilor noastre împotrivindu-să și turburând pacea acelor noo supuse ținuturi și unirea inimilor,

Sus 2, 21; 6, 2.

6. Am poruncit ca ori pre carii Aman, care-i rânduit preste toate țărâle și al doilea după împăratul și pre carele în loc de tată îl cinstim, va arăta, cu muierile și cu pruncii, să se

șteargă de la protivnicii săi și nime să nu se milostivească spre dânșii, în zioa a ||
6r patrasprăzecea a lunii adar, anului curgătoriu.

7. Ca necurații oameni, într-o zi în iad pogorându-se, să întoarcă împărății noastre pacea, carea o au turburat.

Până aici paria cărții.

Care urmează după acel loc, scrise le-am găsit, unde să ceteaște.

Și mergând Mardoheul, au făcut toate care poruncise Esthir.

Însă nu sânt în cel ovreiesc și togma la nici un tâlcuitoriu nu să află.

8. Iară Mardoheul s-au rugat Domnului, aducându-și aminte de toate lucrurile Lui.

9. Și au zis: „Doamne, Doamne, Împărate Atotputearnice, că în mâna Ta sânt puse toate și nu iaste cine să poată sta împotriva vrearii Tale, de vei judeca a mântui pre Israil.

10. Tu ai făcut ceriul și pământul și orice să cuprindă supt ceriu.

11. Domnul tuturor ești, nici iaste cine să se împotrivească măririi Tale.

12. Toate le cunoști și știi că nu pentru trufia și ocară și pentru vro poftă a slavei am făcut aceasta, de nu m-am închinat lui Aman celui trufaș.

13. Că bucuros, pentru mântuirea lui Israil, și urmele picioarelor lui sânt gata a le săruta. |

6v 14. Ci m-am temut ca nu cumva cinstea Dumnezeului meu să o trec la om și să nu mă închin cuiva, afară de Dumnezeul meu.

15. Și acum, Doamne, Împărate, Dumnezeul lui Avraam, fie-Ți milă de norodul Tău, că vreau a ne pierde nepriiatinii noștri și moștenirea Ta a o ștearge.

16. Să nu urgisești partea Ta, carea Ți-o ai răscumpărat din Eghipt.

17. Ascultă rugăciunea mea și te milostiveaște spre soarta și funea Ta și întoarce jelea noastră spre bucurie ca, viețuind, să lăudăm numele Tău, Doamne, și să nu închizi gurile celor ce-Ți cântă”.

18. Și tot Israilul, cu o minte și cu o rugăciune, au strâgat cătră Domnul, pentru că adevărat moartea le sta înaintea.

Cap 14

Plânge Esthir, pre Dumnezeu în duh smerit rugându-L.

1 i și Esthir împărăteasa au scăpat cătră Domnul, spăimântându-se de primejdia ce să apropia.

2 Și dezbrăcând hainele ceale împărătești, ceale de plâns și de jale vrednice vejmintea au luat și, în loc de multe fealiuri de unsori, cu cenușe și cu gunoiu ș-au umplut
7r capul, și trupul și l-au smerit cu posturi. Și || toate locurile în carele mainte să veselea, cu zmulgerea părului le-au împlut.

3. Și să ruga Domnului, Dumnezeului Israil, zicând: „Domnul meu, carele sângur ești împăratul nostru, ajută-mă, sângurateca, și căriia afară de Tine nu iaste alt agiutoriu.

4. Primeajdiia mea în mânilor mele iaste.

5. Auzit-am de la tatăl meu, că Tu, Doamne, ai luat pre Israil dintru toate neamurile și
2 Leage 4, 20, 24 și 32, 9. și le-ai făcut precum ai grăit.

6. Păcătuit-am înaintea Ta și pentru aceea ne-ai dat în mânilor nepriiatinilor noștri,

7. Că am cinstit dumnezeii lor. Drept ești, Doamne!

8. Și acum nu li-i lor destul, că ne apasă cu robia vârtosă, ci vârtutea mânilor sale puterii idolilor socotind-o.

9. Vreau a schimba ceale făgăduite ale Tale și a ștearge moștenirea Ta și a astupa gurile celor ce Te laudă și a stânge slava bisearicii și a oltariului Tău,

10. Ca să deșchiză gurile păgânilor și să laude tăria idolilor și să propoveduiască pre împăratul cel trupesc în veac.

7v 11. Să nu dai, Doamne, împărăteasca Ta steamă celor ce nu sânt, ca să nu răză spre căderea noastră, ci întoarce sfatul lor asupra lor și pre cel ce au | început cu rău asupra noastră răsipeaște-l.

12. Adu-Ți aminte, Doamne, și Te arată noao în vremea năcazului nostru și-m dă mie cutezare, Doamne, împăratul dumnezeilor și a toată puterea.

13. Pune vorbă togmită în gura mea înaintea leului și mută inima lui spre urârea vrăjmașului nostru, ca și el să piară și cei ce-l ascultă pre el.

14. Iară pre noi ne slobozi cu mâna Ta și-mi agiută, ceii ce nici un agiutoriu altul nu am, fără pre Tine, Doamne, Care ai cunoștința tuturor.

15. Și știi că am urât slava nepriiatinilor și mă scărbeasc de cămara netăiașilor împregiur și a tot cel de alt neam.

16. Tu știi lipsa mea, că urgisesc sămnuț trufiș și al slavei mele, care iaste pre capul meu în zilele arătării mele, și-l urgisesc ca petecul ceii lunatece și nu-l port în zilele tăcerii mele,

17. Și că n-am mâncat în masa lui Aman, nici mi-au plăcut uspășul împăratului și n-am beut vinul gustărilor;

18. Și niciodată nu s-au veselit slujnica Ta, de când aici m-am mutat până în zioa de acum, fără numai în Tine, Doamne, Dumnezeu lui Avraam.

19. Dumnezeu cel tare peste toți, ascultă glasul celor ce nici o nădejde alta nu au și ne izbăveaște din mâna nepriiatinilor și mă scoate din frica mea”.

Cap 15

*Poruncind Mardoheul, întră Esthir la împăratul, de fața lui îngrozită. || Și acestea le-am gășat 8r
adaose în cel de obște izvod.*

1. i i-au poruncit (fără îndoială Esthirei Mardoheul) să între la împăratul și să-l roage pentru norodul său și pentru țara sa.

2. „Adu-ți aminte (au zis) de zilele smerenii tale, cum te-ai crescut în mâna mea, că Aman, al doilea după împăratul, au grăit împotriva noastră spre moarte.

3. Și tu cheamă pre Domnul și grăiaște împăratului pentru noi și ne slobozează din moarte”. Încă și acestea ce sânt din jos puse.

4. Iară în zioa a treia s-au dezbrăcat de vejmintele podoabei sale și s-au încungiurat cu slava sa.

5. Și strălucind văjmântul împărătesc și chemând pre îndreptătorul tuturor și mântuitorul Dumnezeu, ș-au luat doao slujnice.

6. Și spre una, adecă, să răzima ca cum, pentru desfătări și prea multa jingășire, trupul său nu și l-ar birui a-l purta.

7. Iară ceaialaltă slujnică urma după doamna, sprijinind vejmintele sale, ce să slobozea pre pământ.

8. Iară ea, cu fața ca de trandafir și cu ochii iubiți strălucind, cel trist își pitula sufletul și de mare frică adunat.

9. Și întrând prin toate pre rând ușile, au stătut în prejma împăratului, unde el lăcuia pre scaunul împărăției sale, îmbrăcat cu haine împărătești și strălucind de aur și de pietri scumpe și era groaznic la vedea.

10. Și, deacă-și rădicasă fața și arzând cu ochii | își arătase urgiia pieptului, 8v
împărăteasa au căzut și, schimbându-se fața în păliciune, cel obosit spre slujnicuță ș-au plecat capul.

11. Și au întors Dumnezeu duhul împăratului spre blândețe și grabnic și spăimântat au sărit din scaun și, sprijinind-o în brațele sale până s-au întors la sineși, cu aceste cuvinte o îmblânzea:

12. „Ce e ție, Esthir? Eu sânt fratele tău, nu te teame,

13. Nu vei muri, că nu pentru tine, ci pentru toți această leage s-au făcut.

14. Deci apropie-te și atinge varga”.

15. Și tăcând ea, au luat varga cea de aur și o au pus pre grumazii ei și o au sărutat și au zis: „Căci nu-mi grăiești mie?”

16. Carea au răspuns: „Văzutu-te-am, domnule, ca pre îngeru lui Dumnezeu și s-au turburat inima mea de frica slavei tale,

17. Că foarte minunat ești, doamne, și fața ta e plină de daruri”.

18. Și grăind, iarăși au căzut și mai s-au sfărșit.

19. Iară împăratul să turbura și toți slujitorii lui o mângăia.

Cap 16

Cartea Assverului pentru mântuirea jidovilor, cu uciderea nepriiatinilor săi, la toate ținuturile împărăției, înzădarnică făcând cartea de la Aman trimisă. Pariia cărții împăratului Artaxers,

9r carea pentru jidovi la toate ținuturile împărăției || o au trimis. Carea nici aceasta în izvodul jidovesc nu iaste.

1. mpăratul, marele Artaxers, de la India până la Etiopia, voievozilor și căpeteniilor a o sută doaozeaci și șapte de țări, carii de biruința noastră ascultă, sănătate!, zice.
2. Mulți, de bunătatea căpeteniilor și de cinstea ce li s-au dat, rău s-au slujit spre trufie.
3. Și nu numai supușii împăraților să sârguiesc a-i apăsa, ci, slava ce li s-au dat nesuferind, asupra celor ce li s-au dat cugetă leșuri.
4. Nici s-au îndestulat a nu mulțami pentru facerile de bine și legile omenirii întru sâneși a le vătăma, ci încă și de a lui Dumnezeu judecată, carea vede toate, să socotesc a putea scăpa.
5. Și spre atâta răotăte au năvălit ca pre cei ce încredințatele șieși slujbe cu de-adinsul le chivernisesc și așa toate le fac, cât vreadnici sânt de lauda tuturor, cu leșuirile minciunilor să sârguiesc a-i răsturna.
6. Când urechile căpeteniilor ceale unite și din firea sa pre alții bine socotind, cu vicleană meșteșugire le înșală.
7. Care lucru și din vechile istorii să arată și din ceale ce să fac în toate zilele, în ce chip, cu realele unora îndemnări, cugetele împăraților să se strâce.
8. Pentru aceea trebuie a socoti despre pacea a tuturor ținuturilor. |
- 9v 9. Nici trebuie să socotiți, de poruncim de multe fealiuri, cum că din ușurarea inimii noastre vine aceasta, ci după togmeala și schimbarea vreamilor, precum folosul obștii pofteaște a face judecata.
10. Și ca să înțelegeți mai chiar ce zicem, *Aman, fiul Amadathii, și cu sufletul și cu neamul machedonean și strein de sângele persilor, și milostivirea noastră cu a sa nemilostivire călcând-o, nimemic de la noi s-au priimit. *Sus 11, 1.
11. Și atâta spre sâne au cunoscut omenire, cât tatăl nostru s-au chemat și s-au cinstit de la toți după împăratul al doilea.
12. Carele într-atâta unflarea mândrii s-au înălțat, cât s-au sârguit a ne despoia de împărăție și de suflet.
13. Că pre Mardoheul, după a căruia credință și faceri de bine trăim, și pre soția împărăției noastre, Esthir, cu tot neamul său, cu oricare noao și neauzite meșteșugiri i-au cerut spre moarte.
14. Aceasta cugetând, ca, ucigându-i pre dâșii, să aleșuiască sângurătății noastre și împărăția persilor să o treacă în machidoneani.
15. Iară noi pre jidovi, de la acel mai rău decât toți oamenii spre moarte osândiți,
- 10r || nici togma într-o vină nu i-am găsit, ci încă, împotrivă, cu dreapte legi a fi slujindu-să.
16. Și fiii Celui Preaînalt și Preamare și pururea viețuitoriului Dumnezeu, cu a Căruia facere de bine, și părinților noștri, și noao ni s-au dăruit împărăția și până astăzi să păzește.
17. Pentru aceea, scrisoarea aceea, carea el, supt numele nostru o îndreptase, să o știți a fi zădarnică.
18. Pentru care tâlhărie, dinnaintea porții cetății aceștia, adecă Susan, și el, care au aleșuit, și toată rudeniia lui spânzură în furci; nu noi, ci Dumnezeu răsplătindu-i de ce au fost vreadnic.
19. Iară această poruncă, carea acum trimitem, în toate cetățile să se puie la arătare, ca slobod să fie jidovilor a să sluji de legile sale.
20. Căroră trebuie să le fiți ajutoriu, ca pre cei ce s-au gătit spre uciderea lor să-i poată ucide în zioa a treisprăzecea a lunii a doasprăzecea, care să cheamă adar.
21. Că această zi, Dumnezeu Atotputearnicul, a mâhnirii și a jalei, li-o au întors spre bucurie.
22. Pentru aceea, și voi, între celeaalalte de praznice zile, aceasta o veți avea zi și o prăznuiți cu toată veselii, ca și după aceasta să să cunoască.
- 10v 23. Toți carii credincios ascultă de persi | vreadnică pentru credință a dobândi plata, iară carii leșuiesc împărăției lor, a peri pentru tâlhărie.
24. Iară toată țara și cetatea carea nu va vrea a să împărtăși de această prăznuire, cu sabie și cu foc să piară și așa să se ștargă, ca nu numai oamenilor, ci și fierălor slobode să le fie în veac spre pilda nebăgării în samă și neascultării.